

til anskaffelse og plantning af frugttræer og hegnplanter i en nyanlagt frugtplantage. Det samme gælder den købesum, der betales for frugttræer ved køb af en igangværende frugtplantage. Lovforslaget medfører ingen ændring i det anførte. I Meddelelser fra Statens Ligningsdirektorat og Ligningsrådet, januar 1968, side 144, er der i overensstemmelse med en af landsskatteretten afsagt kendelse givet følgende vejledende anvisning om frugtplantager:

„Ejere af nyanlagte frugtplantager kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage skatter og renter, medens anlægsudgifter ikke kan fradrages. Til anlægsudgifter må foruden de rene anlægsudgifter (f. eks. udgift til køb af jord og plantning) henregnes en del af de i de første år — bortset fra skatter og renter — i øvrigt medgåede nettoudgifter, d. v. s. udgifterne efter fradrag af eventuelt opnået indtægt.

Som følge heraf tillades de nævnte nettoudgifter ikke fradraget i indkomstopgørelsen for de to første driftsår, medens man for de følgende driftsår tillader nedennævnte andele af nettoudgifterne fradraget:

3. driftsår	25 pct.
4. —	50 —
5. —	75 —
6. — og fremefter	100 —

Ved første driftsår forstås i denne forbindelse det år, der omfatter den første sommer efter træernes plantning.

Et eventuelt driftsoverskud medregnes fuldt ud i indkomstopgørelsen.

Erhverves en igangværende frugtplan-

tage, anses værdien af eventuel frugt på træerne på erhvervelsestidspunktet som en bestanddel af den faste ejendom, og værdien kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen.

Den i nyanlagte frugtplantager foretagne investering, som, jfr. foran, ikke kan frækkes indkomstopgørelsen, og den ved køb af igangværende frugtplantager erlagte købesum for træerne kan ikke gøres til genstand for afskrivning.“

Derimod er det ikke rigtigt, hvis Erhvervsrådet med bemærkningerne i henvendelsens sidste stykke har villet udtrykke den opfattelse, at vedligeholdelsesudgifter ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Vedligeholdelsesudgifter kan fradrages i medfør af § 6, stk. 1, litra e, i statsskatteloven af 10. april 1922.

I praksis antages det, at også udgiften til genplantning af frugttræer i en eksisterende frugtplantage til erstatning for gamle træer kan fradrages i det år, hvor genplantningen sker. En ordning, hvorefter der kunne afskrives på frugttræerne i en nyanlagt eller nyerhvervet frugtplantage, måtte formentlig forudsætte, at også genplantningsudgifter skulle afskrives over en årrække i stedet for som nu at fradrages på én gang i genplantningsåret.

I øvrigt må tanken om en særlig afskrivningsordning for frugttræer forekomme betænkelig, når henses til de vanskeligt overskuelige konsekvenser, det kunne medføre med hensyn til den skattemæssige behandling af en række andre etablerings- og anlægsudgifter, som hidtil ikke har været afskrivningsberettigede.